

Franciscus (Frans) Leonard Johan Sondermeijer is geboren op 26 september 1926 in Rotterdam. Hij was de zoon van Franciscus Johannes Antonius Sondermeijer (1896-1971) en Anna van Alen. Zijn ouders trouwden in 1922 in Rotterdam. Het gezin had negen kinderen. In 1934 verhuisden ze naar Nassaulaan 51a in Schiedam. Zijn vader was van 1919 tot 1963 samen met zijn broer Arnold directeur van Aannemersbedrijf A.G. Sondermeijer en Zoon.

Frans zat op de RK HBS voor jongens aan de Beukelsdijk in Rotterdam. Daar fietste hij elke dag van Schiedam naar toe. Hij was samen met zijn broer Bob (1924) lid van de katholieke verkennergroep in Schiedam. Ze zaten in dezelfde patrouille.

Vanuit Schiedam konden ze na het bombardement op Rotterdam op 14 mei 1940 grote rookwolken boven de stad zien hangen. Bij het bombardement werden de werkplaatsen en magazijnen van het bedrijf van zijn vader en oom verwoest. Zo goed en zo kwaad als het ging werd het bedrijf voortgezet, maar omdat de directie principieel weigerde werk voor de Duitse bezetter te verrichten, was er weinig werk om handen.

Na het verbod op Scouting op 2 april 1941 gingen Frans en Bob met hun patrouille in Kethel kamperen en dan werd ook plechtig de vlag gehesen. Later werd dat soort illegale activiteiten gestaakt. De leiding durfde dat niet meer aan.

Omdat er in Schiedam veel scheepswerven waren, werd er vaak gebombardeerd. Op 31 maart 1943 werd door Amerikaanse vliegtuigen overdag Rotterdam-West gebombardeerd. Bob, die toen op de MTS in Rotterdam zat, kwam die dag pas heel laat thuis. Hij had mensen geholpen, die uit de puinhopen moesten vluchten.

In mei 1943 moesten alle Schiedammers hun radio's inleveren. De familie Sondermeijer leverde hun radio in, maar hielden nog een reserve achter. Hierdoor ze toch naar de berichten uit Londen van Radio Oranje blijven luisteren. Zijn broer Bob deed in juni 1943 eindexamen op de MTS. Hij vertrok naar Roermond waar een goedgezinde relatie hem afkeurde voor werk in Duitsland. Hij werd tijdelijk betontimmerman bij de mijnen en bleef in Zuid Limburg, waar hij na de oorlog voor de firma A.G. Sondermeijer en Zoon een tweede bedrijf startte.

Frans slaagde op 8 juni 1944, twee dagen na de invasie van de geallieerden in Normandië, voor zijn eindexamen HBS-B. Ondanks de oorlog werd er toch feest gevierd en er werd daarbij een lied gezongen waarvan het derde couplet luidde: *'Maar Duits vindt hij een pokkentaal, Schweinhund und Verdammt nochmal, Want over een jaartje zal het zijn Een dode taal, zoals Latijn.'* Na zijn eindexamen wilde hij medicijnen gaan studeren maar dat was in oorlogstijd onmogelijk.

Vlak voor Dolle Dinsdag kreeg hij een oproep om zich te laten keuren voor de Arbeidsdienst. Hij ging niet naar de keuring en hoorde er niets meer over. Maar hij had wel de leeftijd om als dwangarbeider naar Duitsland te gaan. Op 10 en 11 november 1944 werd in Schiedam een grote razzia gehouden. Samen met zijn broer Jan (1925) dook hij onder in de kruipruimte onder de vloer in het huis van de burens, familie Prinz. Later kwam zijn vriend Wemard van Voorst van Beest er ook nog bij. De Duitsers doorzochten het huis, maar ze werden niet gevonden. Ze bleven nog een paar dagen ondergronds, toen doken daarna weer op.

Toen de laatste Oorlogswinter begon, waren veel van zijn broers en zussen niet meer thuis. Frans en zijn broer Jan moesten wel thuis blijven. Ze waren immers ondergedoken, oftewel illegaal thuis. Jan was door ondervoeding heel slap geworden en hij lag heel vaak op bed. Francien en Hans waren ook nog thuis. Ze waren dus, inclusief Wemard, met zijn zevenen. Op 5 mei gingen uiteindelijk de vlaggen uit en was heel Schiedam in feeststemming. De heer Prinz, in wiens huis ze ondergedoken waren geweest, bleek een leidende functie te hebben bij de ondergrondse strijdkrachten. Hij had dat nooit verteld. De padvindsters en verkenners werden gevraagd mee te helpen met het lossen van de schepen die het gedropte voedsel aanvoerden. Frans heeft daar ook bij kunnen helpen. Pas op 7 mei kwamen de eerste Canadezen. Kapelaan Koopman, die in november 1944 met de Nederlandse dwangarbeiders naar Westfalen was meegegaan om ze daar bij te staan, kwam in een geallieerd militair uniform terug naar Schiedam fietsen. Hij werd als een held ontvangen.

Frans ging uiteindelijk medicijnen studeren en was van 1960 tot 1990 huisarts. Hij trouwde met Elvier (Elly) Theodora Claproth en ze kregen vijf kinderen. Het gezin verhuisde in 1971 naar Geesteren (Ov). Hij is overleden op 10 augustus 2015 in Amersfoort en werd begraven op de RK Begraafplaats in Amersfoort. Hij werd Ridder in de orde van Oranje Nassau.

Meer informatie

[Franciscus Leonard Johan "Frans" Sondermeijer \(1926-2015\) » Stamboom Snoeij-van den Donker-Elich-Sundermeijer-Martens » Genealogie Online](#)

[Franciscus Johannes Antonius "Frans" Sondermeijer \(1896-1971\) » Stamboom Snoeij-van den Donker-Elich-Sundermeijer-Martens » Genealogie Online](#)

[Robert Wilhelm Josephus "Bob" Sondermeijer \(1924-1995\) » Stamboom Snoeij-van den Donker-Elich-Sundermeijer-Martens » Genealogie Online](#)

<https://www.scyedam.nl/e-book/>

[Beeld Voedsel inzamelen](#)

[Beeld Voedsel inzamelen](#)

[Beeld Voedsel inzamelen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.